

A portrait of Marijan Petan, a middle-aged man with glasses and a goatee, wearing a green jacket and a red scarf. He is smiling and gesturing with his hands. The text 'Marijan PETAN' is overlaid on the top right of the image, and 'ZAPOJ MI PESEM' is overlaid on the bottom center.

Marijan
PETAN

ZAPOJ MI PESEM

Izbor besedil, ki jih je Marijan Petan napisal za
različne glasbene izvajalce

(priloga raziskovalne naloge:
Marijan Petan – osebnost mojega kraja)

ZAPOJ MI
PESEM

Mestna občina Celje; Mladi za Celje
Celje, marec 2013

BISERE IMAŠ V OČEH *

(Oto Pestner in Franjo Bobinac)

Pride dan, ko mirno greš, sam ne veš, zakaj?
In ko vstane novi dan, ni poti nazaj.
Mirno greš in nič ne veš, kam ne kaj, ne kod?
In pozabiš, da je prav reči srečno pot!

Tudi ti bi rada šla, sama v nov večer.
A srce ti še ne da, še je v njem nemir.
Še ne veš, če zmogla boš, jutra se bojiš,
lepša kot si kdaj bila, pred menoj stojiš.

Bisere imaš v očeh, v soncu se bleščijo,
da se v solze ali smeh kmalu spremenijo.
Bisere imaš v očeh, vsaj še dva razdaš,
v enem bo resnice sijaj, v drugem bo le laž.

** Besedilo je nastalo v sodelovanju z g. Dušanom Velkavrhom*

ČE JE ŽIVLJENJE SREČA

(Majda Petan)

Stare pravljice vedno se srečno končajo,
saj na koncu vse dober nasvet še imajo.
Danes pa ljudje srečo bi radi le zase,
kje ste pravljice, da spremenite nam čase!

Če je življenje sreča, potem vam sreče ne
prodam,
lahko zastonj jo tisti dobi, kise pod srečno
zvezdo rodi.

Če je življenje sreča, ljubezen naj bo srečelov,
naj vedno znova nas zavrti, naj vsakdo srečen,
ljubljen in vesel naprej živi.

Moja pravljica se kot usoda ponavlja,
rosa jutranja s prvim se soncem poslavlja.
Čakam tisti dan, ko mi bo zvezda sijala,
ti boš princ iz sanj, srečo bom svojo ti dala.

DAJMO OTROKU ROKO

(Majda Petan)

Dajmo otroku roko, da nam bo skupaj lepo,
naj se spet tvoje srce prebudi, spomni se dobrih
stvari.

Vzemi otroka v objem, polno topline je v njem,
ti boš postal z njim močnejši za dva, slišal boš
prošnjo srca.

Ko pa privrejo solze, solza pomeni gorje,
nežno poljubi njegovo oko in mu ponudi roko.
Kje je prijaznejši svet, kje raste najlepši cvet,
Kje med prijatelji srečno živiš, kje dobro mamó
dobiš ?

Včasih pomembne stvari zdijo se brez vrednosti,
če ne zapiraš za sabo vseh vrat, bodi otroku kot
brat.

Kam vodi prava nas pot, pot brez težav in
nezgod,
Kdo mu pokazal bo prvi korak, kam bo šel mali
junak ?

Ko se postavi na svoje noge, pusti otroku naj gre!

GLEJ NAPREJ

(Majda Petan)

Ko se zdi, da vse je mimo,
Ko molče preveč hitimo - glej naprej.
Ko pogrešaš čar večera,
ko izgine tvoja vera, glej naprej.

Da odkriješ nova polja,
bo potrebna tvoja volja - glej naprej.
Od ljubezni si ujet,
rad objel bi ves ta svet,
le pogumno glej naprej.

Glej naprej, samo naprej,
tvoje sanje so brez mej.
Ne dovoli, da jih kdaj
spet izgubiš, spet izgubiš,
le pogumno glej naprej !

Danes novo sonce vzhaja,
ker življenje ni le vaja – glej naprej!
Vsak nov dan ti je kot dar,
k jer si v njem le ti vladar,
le pogumno glej naprej.

ISKRENA LJUBEZEN

(Majda Petan)

Danes dnevi polni so čudes,
hitro se zaljubiš do ušes.
Vsak po svoje se zaljubi kdaj,
nima smisla vprašati zakaj.

Iskrena naj ljubezen zavlada med ljudmi,
življenje naj bo pesem, brez solz in brez skrbi.
Iskrena naj ljubezen nas spremlja vsepovsod,
življenje naj bo pesem, brez joka in brez zmot.

En pogled dovolj je za uvod
in ljubezen gre že svojo pot,
kdor se hitri zaljubiti zna,
kmalu mine ga ljubezen ta.

KJE JE TISTA DEŽELA

(Majda Petan)

Kje je tista dežela, kjer nasmeh je zlato,
kjer doma je dobrota, kjer ljudem je lepo?

Kdaj besede so prave, da odprejo srce
in korak se ustavi, si podamo roke?

Rada bi verjela, da pride dan,
ko dovolj bila bi beseda,
ko sijalo sonce od sreče bo,
ljudem bo žarel obraz.

Rada bi verjela, da pride dan,
ko podamo roko sosedu,
ko nihče na svetu ne bo več sam
in pesem ne bo zaman.

KO BOVA MIDVA LE SPOMIN

(Majda Petan)

Ali bo kdo vedel, kako sva se ljubila,
kako sva ob večerih poljube si delila?
Ali bo kdo vedel, kako sva predala
se objemom strastnim in si nežno šepetala.

Ali bo kdo vedel, da utrinke sva štela,
si pod lipo srečo in radost želela.

Ali bo kdo vedel, bila je sama pesem,
ki življenja ognju jo daje le ljubezen?

**In ko bova midva le spomin ostala,
rada bi, da veste, da sva se ljubila.
Pesmi in družino rada sva imela
in vse svoje sanje sva glasbi obljubila.**

PELJI ME NA TISTI KRAJ

(Majda Petan)

Ko sva prvič se objela, si s pogledom šepetal,
da želiš ljubezni z mano si za vedno.
Brez besed sva se ljubila in plesala sva vso noč,
da še danes slišim tisto melodijo.

**Pelji me na tisti kraj, kjer spoznala sem
ljubezen.**

**Bil je vroč zaljubljen maj, zvezdna noč,
poljubov pesem.**

**Pelji me na tisti kraj, kjer spoznala sem
ljubezen.**

**V glasbi našla sem-sva svoj raj, hvala ti za
vsako pesem.**

In tako hitijo leta, skupaj sva, vsak dan je dar,
a skrivnost ljubezni je uganka večna.
Spet spominom se predajam in želim si tja nazaj,
kjer razkril si svojo vročo mi ljubezen.

POTUJ Z MENOJ

(Majda Petan, Oto Pestner, Marijan Petan)

*P*oletje toplo kakor raj, valovi vina, pesem
morja.

Povabim te v najlepši kraj, kjer sonce tone za
obzorja.

Najlepši zame je izlet, če me zanese pot v hribe.
Ko se prebuja gorski svet, postal iz mene bi poet.

Najraje z roko v roki skupaj bi odšla,
tam, kjer bi bila spet zaljubljena.

Kjer veter poje nam iz svojih nežnih strun,
melodija pa je glas srca.

Potuj z menoj ves svet bo tvoj,
zbeživa tja, kjer bova sama,
kjer ura bije še na star način,
kjer še živi spomin.

Potuj z menoj ves svet bo tvoj,
najlepša bodo tista leta,
ko bova šla na pot objeta tja,
kjer srečna sva bila.

SEM RES PREMLADA ZA LJUBEZEN PRAVO?

(Alya)

*K*aj je pravzaprav ljubezen, ko srce ti ponori?
Je moderna to bolezen, za katero vsak zboli?
Ali je ljubezen slepa, nič ne vidiš, se bojiš,
da odšla pomlad bo lepa, predno spet se ti rodiš?

Sem res premlada za ljubezen pravo,
takšno, ki ti stre srce in glavo?
Sem res premlada, da bi vedela zakaj,
da vrnila bi objeme in poljube tvoje ti nazaj?

Sem res premlada za življenje v dvoje,
takšno kot so danes sanje moje?
Sem res premlada, da letela bi s teboj
čez zvezdnato nebo in utrinek bil bi večno moj?

Rada bi ljubila strastno, kakor knjiga govori,
kjer vsem Julijam je jasno, da jo Romeo zbudi.

SE ŠE SPOMNIŠ?

(Oto Pestner)

*K*ot krdelo psov, ki preganja ranjeno žival,
kakor trop ovac, ki trepeče pred volkovi,
sem preživel dneve, ljubil, trepetal,
da na koncu sam se potikam med zidovi.

Se še spomniš vitkih brez, praproti in trav?
In poljubov nežnih, petja ptic in cvetic vonjav?
Se še spomniš vedrega nasmeha in lesketa tvojih las?
Zame si bila kraljica smeha, kamen, sonce, plamen,
mraz.

Tiho, mirno sveče v vetru šepetajo horoskop.
Solza kane, cvetje krhko se usipa na tvoj grob.

SREČA

(Majda Petan)

*S*pomni se, kako sva prvič skupaj šla na ples,
spomni se, kako žarel je prvomajski kres,
spomni se, kako sva se ogrela in objela,
vprašala sva se, če res,
ogenj sreče je nasmeh v najinih očeh.

Mar je sreča ljubezen ta,
ki odpira pot do srca?
Mar je sreča veselje, smeh
in kruh pri dobrih ljudeh?
Mar je sreča bogastvo rok
in živžav teh naših otrok?

Da rodil si se največja sreča je.

Spomni se, kako so ti dišale vrtnice,
spomni se, kako s pogledi si osvajal me.
Spomni se, kako sva obljubila si zvestobo,
vprašala sva se, če res,
ogenj sreče je nasmeh v najinih očeh.

TEBI, MAMA!

(Majda Petan)

*M*ama, zdaj tebi pojem, tebi za rojstni dan,
da bi bil obraz tvoj vedno le nasmejan.
Mama, zdaj tebi pojem, prejmi ta šopek rož,
s pesmijo v srcu, z nami še dolgo boš.

Kdo ti želi le srečo, ko ti življenje da,
kdo te najbolj razume in kdo te prvi rad ima ?
Kdo ti stoji ob strani, kdo potrpeti zna,
kdo ti najbolj zaupa, sanje, tvoj smeh pozna ?
Kdo oprostí ti vedno, kdo čuva te v nočeh,
kdo ti obriše lice, ko solza je v očeh ?

Kaj bi brez nje ljubezni, kaj bi brez nje srca,
kaj brez tolažbe in nasmeha njenega?
Mama, za vse ti hvala, bodi nam rajski cvet,
zdrava ostani med nami še mnogo let !

TI SI EDINA ZA ME

(Majda Petan)

*Z*akaj tisoč zvezd nama sveti, ko ne vem, še
želiš me objeti,
ves večer le trenutki lete, zate le moje bije srce.
Želim si le tvoje poljube, tvoj nasmeh in ne le
obljube,
božam ti tvoje nežne lase, zate le moje bije srce.

In če pomislim, da te lahko izgubim nekoč,
da drugo žensko boš ljubil vso dolgo noč,
upanje, sreča, sanje, ves svet moj se mi podre,
naj solza ti pove, ljubim te.

Nekoč si o sreči govoril, nekoč si pod oknom mi
dvoril.
Ta večer zopet mislim na te, saj si le ti edini za
me.
Nekoč bova srečno živela, vse bo spet kot sva
želela.
Še takrat spet bom sanjala te, saj si res ti edini za
me.

TI SI MOJE UPANJE

(Majda Petan)

Zakaj ljubezni se bojiš, saj pravi ti ne ubežiš,
zakaj odkrito ne spregovoriš?
Zakaj se skrivaš pred ljudmi, kot da si kriv, če te
boli
in da zaman vse dobre so stvari?

**Ti si moje upanje, s tabo bom delila vse,
skupaj bova našla smeh in srečo, sonce v očeh.
Ti si moje upanje, dan ljubezni bliža se,
tudi zate pride maj, ljubezni se predaj.**

Zakaj po slavi hrepeniš in dan za dnem svoj čas
loviš?
Saj, kar boš dal, le-to nazaj dobiš.
Ljubezen je modrost sveta, resnico ona le pozna,
Zato poslušaj le svoj glas srca.

ZDAJ JE PREPOZNO

(Oto Pestner)

Vsaj enkrat v življenju želimo si vsi,
da čas se ustavi, ko kri vzvalovi.
Trenutki v večnost se naj spremenijo,
pogledi, poljubi naj nam govore.

Takrat si nosila še rože v laseh,
me božala nežno, z milino v očeh.
In roso sva pila, neskončno do dna,
pa naju omamil je opij srca.

Zdaj je prepozno, da ustavil bi čas,
poljubljal te strastno, objemal tvoj stas.
Zdaj je prepozno, trenutkov več ni,
spomini bledijo, življenje hiti.

Zdaj prazno, ledeno je moje srce
in vrtnice rdeče uvele so že.
Tam daleč brez cilja mi zrejo oči,
o, kje ste obljube, resnica boli.

ŽIVLJENJE S TABO JE KOT PESEM

(Majda Petan)

Zapleši z mano kot si znal nekoč,
poljubi in zavrti me v noč,
saj danes znova mi obraz žari,
ker skupaj sva zapela si.

Odšla bi s tabo kamor hočeš ti,
delila sladke znova bi strasti
in vzpenjala bi se na vrh sveta,
zapela kot ljubezen zna !

Življenje s tabo je kot pesem,
poezija ljubezni, izziv srca,
popotovanje srečnih, vedrih dni,
ko zagori v žilah kri.

Življenje s tabo je kot pesem,
melodija usode, da srečna sva,
Goreče hrepenenje in resnica,
Da je to ljubezen.

Beseda včasih malo mi pove,
zato objemi in poljubi me
in vsaka nova pesem je nov dan,
obraz ob zori nasmejan.

KAZALO

	stran
Bisere imaš v očeh	2
Če je življenje sreča	3
Dajmo otroku roko	4
Glej naprej	5
Iskrena ljubezen	6
Kje je tista dežela	7
Ko bova midva le spomin	8
Pelji me na tisti kraj	9
Potuj z menoj	10
Sem res premlada za ljubezen pravo?	11
Se še spomniš?	12
Sreča	13
Tebi, mama!	14
Ti si edina za me	15
Ti si moje upanje	16
Zdaj je prepozno	17
Življenje s tabo je kot pesem	18

Zapoj mi pesem – izbor besedil, ki jih je
Marijan Petan napisal za različne glasbene
izvajalce

(priloga raziskovalne naloge

Marijan Petan – osebnost mojega kraja)

Avtor pesmi: **Marijan Petan**

Uredili (pesmi in naslovnico): **Alisa Kiker**

Živa Nardin

Mentorica: **Jana Draksler**

Število izvodov: 10

Celje, marec 2013